

❖ حاشیه شهرها از نظر سلامت چه وضعیتی دارند و در گذشته چگونه بوده‌اند؟ اقدامات شما چه تغییری در وضعیت فعلی به وجود آورده است؟

❖ سیاست‌گذاران و متولی شهرها تصورشان این بوده که وجود رنج و زحمت برای مردم این مناطق مانع گسترش حاشیه‌نشینی می‌شود و خود این رویکرد ظلم مضاعفی به مردم طی این سال‌ها وارد کرده است، یعنی همان اقداماتی هم که مسئولین می‌توانستند انجام بدهند، انجام نشده است، اما حوزه سلامت انسانی‌تر برخورد کرده است به خاطر این که حداقل در جهت ایمن‌سازی مردم اعم از ایرانی و غیرایرانی امکانات را در اختیار ساکنین قرار داده است، حداقل واکسیناسیون برای این افراد انجام می‌شده است، ولی به‌طور کلی بله همین‌طور بوده است، البته حوزه سلامت اگر اعتبارات لازم را می‌داشت، متفاوت عمل می‌کرد، چون معتقد است بخشی از بیماری‌ها به‌ویژه بیماری‌های واگیردار از حاشیه شهر به داخل شهر منتقل می‌شود، لذا برای این که بتواند شهرتشیان را از بیماری‌های حاشیه شهر مصون بدارد، علاقه داشت که در حاشیه شهرها هم شبکه سلامت خود را گسترش بدهد.

❖ اقدامات وزارت بهداشت عمدتاً مربوط به مراقبت‌های فردی است، حاشیه شهر در حوزه درمانی و بهداشت محیطی چه وضعیتی دارد و شما چه اقدامی برای حل آن کرده‌اید؟

❖ بهداشت جزء برنامه‌هایمان بوده اما درمان نه، چون واقعیت این است که در حوزه درمان تفاوتی بین حاشیه شهر و مرکز نیست، یعنی در بعضی از شهرها از جمله مشهد، مشکل حاشیه شهر و خود شهر مشابه است، داخل شهر آن قدر تخت بیمارستانی کم داریم که بی‌شبهت با حاشیه شهر نیست، در مشهد در طول ۳۶ سال گذشته ۳۰ تخت بیمارستانی هم اضافه نشده است، نه بخش خصوصی توانسته موفق باشد و نه بخش دولتی گسترش پیدا کرده است. از زمانی که یادم می‌آید تنها بیمارستان امام رضا (ع) و بیمارستان قائم (عج) در مشهد وجود داشته است، البته بیمارستان‌های غیرمهم یا بیمارستان‌هایی که تغییر کاربری یافته هم داریم اما تخت جدیدی اضافه نشده است، در حاشیه شهر مشهد که امروز جزء شهر محسوب می‌شوند، هیچ بیمارستانی احداث نشده است، بنابر این کل نظام در مانمان دچار اشکال است. در شهرهایی مثل تهران که نزدیک به ۴۰ شهر در حاشیه‌اش ایجاد شده است و اکثراً هم کارگری هستند، شروع به ساخت بیمارستان کرده‌ایم و امیدواریم در دو سال آینده به بهره‌برداری برسد اما در مورد شهر مشهد برای خود شهر تا امروز نتوانسته‌ایم به نتیجه برسیم، یک بیمارستان امام رضا (ع) با ۵۴۰ تخت خوابی هست که هنوز پیشرفت فیزیکی‌اش بیشتر از ۶۰ درصد نیست و اعتباری حدود ۸۰ میلیارد تومان می‌خواهد.

❖ برای خود حاشیه شهر هم قرار است بیمارستانی ساخته شود؟

❖ برای حاشیه شهر هیچ خبری نیست.

❖ یعنی وزارت بهداشت هیچ برنامه‌ای برای این کار ندارد؟

❖ من خیلی صریح در مورد مشهد صحبت و از شهرداری، شورای شهر و آستان قدس رضوی هم تشکر کرده‌ام، به خاطر این که تا آنجایی که می‌توانستند همراهی کردند البته به مرحله عملیاتی نرسیده است. ولی به نظر من ما ضمن این که معترف به کمبود تخت‌های بیمارستانی در مشهد هستیم ولی راه‌حل هم نمی‌خواهیم ارائه بدهیم! راه‌حلی که پیشنهاد دادیم و در بقیه کشور هم دنبال می‌کنیم این است که مسئولین شهر خودشان کمک کنند، می‌خواهند زمین بدهند، یک زمین با ارزش را تغییر کاربری بدهند یا منابع مالی بدهند. در استان‌های مختلف خیلی از استانداری‌ها چنین کاری کردند، آنجایی هم که مشکل داشتند فداکارانه گفتیم همه مایملکمان در اختیار شما، اگر فکر می‌کنید جایی وجود دارد که در اختیار وزارت بهداشت است و می‌شود به یک ثروت تبدیل و ارزش افزوده‌ای ایجاد و به‌وسیله آن بیمارستان و تخت جدید اضافه کرد، همه آن‌ها را در اختیار شما قرار می‌دهیم. در مشهد تغییر کاربری بیمارستان قائم (عج) را پیشنهاد دادیم و گزینه‌ای دیگر هم غیر از این نداریم، چون بقیه بیمارستان‌های مادر شهر مشهد همه وقفی هستند، اگر شهر مشهد پول دارد چه بهتر که بیمارستان قائم (عج) بماند، چون به آن نیاز داریم، اگر نه، آن هم مال شما ولی بآن، دو بیمارستان یک‌هزار تخت خوابی بسازید، اگر می‌خواهند یکی برای بالاشهر بسازند و حداقل یکی را برای حاشیه شهر بسازند. در مشهد مسئولان نه پول آوردند و نه این کار را انجام دادند، این جای تأسف است، چون دو سال وقت ما بی‌جالتف شد و

در عین حال مشهد شهری است که وزارت بهداشت می‌توانست بیشترین کار را بکند، در شهرهایی مثل شیراز، زنجان، تبریز، حاشیه تهران، آبادان و یزد به همین شیوه توانستیم پروژه‌های خوبی را شروع کنیم اما در مشهد اتفاقی نیفتاد.

❖ این به خاطر ناهماهنگی مسئولان است یا کلاً در مشهد نشدنی است؟

❖ نه به این خاطر نیست، به نظر من تنها کوتاه‌بینی است، کارشناس به یک تشخیص غیر از تشخیص ما رسیده است و رئیسش هم که بایستی آینده و منافع شهر و مردم را ببیند، نمی‌خواهد ببیند.

❖ شورای شهر اعلام آمادگی کرده است که اگر وزارت بهداشت ورود پیدا کند، زمین برای ساخت بیمارستان ارائه می‌دهد، این کمکی به شما می‌کند؟

❖ کمکی نمی‌کند، چون ما زمین داریم ولی پول برای ساخت می‌خواهیم، دولت هم پول ندارد تا ۱۰ سال دیگر هم ممکن است پول تأسیس یک بیمارستان یک هزار تخت خوابی را نداشته باشد، از دست ما چه کار دیگری برمی‌آمده است؟ ما گفتیم از بیمارستان قائم (عج) حداقل ۵۰۰ میلیارد تومان اعتبار به وجود می‌آید، به شرط آن که شهرداری و آستان قدس از عوارض و حق تقدیمی‌شان چشم‌پوشی کنند و هر دو این نهادها قبول کردند ولی در کمیسیون ماده پنج استانداری و راه و شهرسازی توافق نکردند و الان یک سال است که پیگیری‌ها نتیجه نمی‌گیرد. به هر حال این نهادها مسئول هستند، اگر پول دارند یا زمینی دارند که به پول تبدیل می‌شود، چه بهتر که بیمارستان قائم (عج) بماند، اگر ندارند، چرادر بیمارستان در فاصله ۵۰۰ متر در کنار هم و آن هم در نقطه‌ای باشند که بایک اتفاق ساده مردم آسیب می‌بینند، همین الان هم مردم از وضعیت این بیمارستان آسیب می‌بینند، شما کافی است یک شب به این بیمارستان بروید، به هر حال چه کسی باید پاسخگوی این وضع باشد؟ اگر دستگاه سلامت باید پاسخگو باشد که می‌گوید من نمی‌توانم و این را با صدای رسا هم می‌گوییم، نه الان پول داریم و نه در بودجه‌های آتی پولی خواهیم داشت، وقتی ردیف ساخت بیمارستان در توانمان نیست تنها تأمین نیروی انسانی متخصص و تجهیزات را می‌توانیم انجام بدهیم.

❖ در زمینه ساخت بیمارستان یک راه حل ورود بخش خصوصی و دادن امتیاز بهره‌برداری آن است؟

❖ کسانی که این شعار را می‌دهند، بخش خصوصی را بیاورند.

❖ این کار وظیفه وزارت بهداشت نیست؟

❖ من که نمی‌توانم با زور به مردم بگویم که سرمایه‌گذاری کنند، مگر در مشهد سرمایه‌گذار برای ساخت اطراف حرم نیامده است، خوب بگویند بیمارستان هم بسازد. در کنار مجوزهایی که می‌دهند بگویند به این شرط مجوز می‌دهیم که بیمارستان هم کنارش بسازند. ما از خدایمان است که فضایی به وجود بیاید که با مردم محترمانه برخورد و خدمات در شأنشان ارائه شود، همکاران پزشکمان هم در شرایط مناسبی خدمت کنند.

❖ برآورد ریالی برای ساخت یک بیمارستان چقدر است؟

❖ هر تخت بیمارستانی ۵۰۰ میلیون تومان اعتبار نیاز دارد و الان ۳۰۰ تخت در مشهد کم داریم.

❖ چرا از ظرفیت‌های وقف برای ساخت بیمارستان استفاده نمی‌کنید، مخصوصاً این که وقف سابقه درخشانی در حوزه سلامت دارد؟

❖ وقف که شرط ندارد، کم‌این که بیمارستان موسی بن جعفر (ع) و بیمارستان امام زمان (عج) در مشهد وقف است، لذا مانعی نیست، اگر کسی می‌خواهد زمین و بیمارستان وقف کند، وزارت بهداشت آماده است که آن را تجهیز کند و نیروی انسانی بدهد، حتی این بیمارستان‌ها را خود واقفین اداره کنند.

❖ چه کسی باید همین واقفین را متقاعد کند که در حاشیه شهر یا خود شهر بیمارستان بسازند؟

❖ ما که برنامه‌هایمان را اعلام کرده‌ایم، هر رئیس دانشگاه هم یک قائم مقام برای